

DE AVONTUREN VAN MANUS & JANUS

Manus & Janus en het Grote Avontuur

Dick Bouquet

De hoofdrolspelers uit dit verhaal

Manus en Janus

Manus en Janus zijn tweelingbroers. Ze zijn niet helemaal hetzelfde, maar ze hebben dezelfde leeftijd, kleden zich hetzelfde, wonen in hetzelfde huis en slapen zelfs in hetzelfde bed. Ze zijn allebei ook niet zo handig en lijken daarom soms een beetje dom.

Boef en Kneggie

Wat voor Manus en Janus geldt, geldt ook voor Boef en Kneggie. De één kan niet zonder de ander. Toch zijn er ook verschillen. Boef speelt graag de baas terwijl Kneggie de rol van hulpje op zich neemt. De belangrijkste overeenkomst tussen de twee is hun onbenulligheid, waardoor ze keer op keer in de gevangenis belanden.

Dirk

Dirk is oppasser in Artis, de dierentuin van Amsterdam. Hij verzorgt al bijna veertig jaar de olifanten. Dat verzorgen klinkt leuker dan het is. Het grootste gedeelte van de tijd is Dirk drollen aan het scheppen. Dat is vies werk en het stinkt verschrikkelijk, maar dat kan Dirk niets schelen. Hij houdt van olifanten en van zijn werk. Waar hij niet van houdt is van mensen die te laat komen en van internet, daar is hij te ouderwets voor. Daarom heeft hij ook geen computer of een mobiel. En dat is best dom. Hoe moet je anders te weten komen dat er boeven in de dierentuin rondlopen?

Freule Fleur

Freules zijn dames van adel. Dat betekent dat ze veel geld hebben en in een groot huis wonen. Fleur is zo'n dame. Toch is ze anders dan andere freules. Niet omdat ze een gezellig dikke tante is die van taartjes houdt en muntthee met honing drinkt. Nee, Fleur is anders omdat ze geen geld heeft. Ze had het wel, heel veel zelfs, maar dat heeft ze allemaal opgemaakt en nu is ze blut. Gelukkig heeft ze de duurste ring van de wereld in haar bezit, maar of dat genoeg zal zijn om de bank af te betalen is nog maar de vraag.

Mimi

Mimi vindt zichzelf heel bijzonder. Ze is niet van adel, zoals haar baasje, maar gedraagt zich wel zo. Ze is ook vreselijk verwend. Ze eet alleen de duurste vis en plast op een kattenbak met steentjes die naar parfum ruiken.

Ondanks al haar deftigheid heeft ze ook iets van een straatkat in zich. Wanneer de situatie daarom vraagt, kan ze heel vals uit de hoek komen en gebruikt daarbij al haar nagels.

Hendrik

Hendrik is een aap die al zijn hele leven in Artis woont. Hij kan goed klimmen en houdt van bananen. Niets bijzonders zou je denken. Maar Hendrik is anders. Meestal merk je daar niets van omdat hij de hele dag een beetje dommig voor zich uitkijkt. Dat verandert wanneer je hem een dropje geeft. Dan blijkt hij super slim te zijn en kan je hem van alles laten doen. Op zoek gaan naar een gestolen ring bijvoorbeeld.

Inhoud

1	Een dame van stand	11
2	Alles gaat voor de wind	17
3	Wat kost dat?	21
4	Op de wip	25
5	Hoe nu verder?	29
6	Viespeuken	32
7	Wat een poppenkast!	36
8	Wat ruik ik?	40
9	Rare snuiters	44
10	Apies kijken	49
11	Busje komt zo	54
12	Zure meneer	59
13	Niet eten!	62
14	Spuitgasten	67
15	Het dak op	72
16	Valse freules	80
17	Hoge nood	83
18	Verrassing voor Dirk	90
	Wat recensenten o.a. schreven over de vorige deeltjes uit deze serie	92

1 Een dame van stand

Freule Fleur is al de hele dag zenuwachtig en dat is gek, want normaal is ze juist heel rustig. Ze maakt zich nooit ergens zorgen over. Dat hoeft ook niet. Ze is een Freule en voor Freules is het leven makkelijk.

Een freule is een dame van adel. Dat betekent dat ze heel deftig en heel rijk is. Dat deftige zit al in haar naam. Eigenlijk heet ze Mathilda, Beatrijs, Charlotte, Sophia van Bezemer tot Schrobbernager de Boeket de Fleur. Niet echt een naam die je makkelijk onthoudt of even snel opschrijft. Vandaar dat ze het lekker kort houdt. Fleur betekent ook bloem en dat komt goed uit want ze houdt van bloemen. Net als van het eten van taartjes en het drinken van kopjes muntthee met honing. Niet met suiker. Dat is veel te gewoon voor een dame van stand. Zoals dat hoort bij een freule, heeft ze een groot huis met wel dertig kamers. De wc's zijn van goud, net als de kranen en de lampen aan het plafond. Dat is toch heel veel werk, zou je denken. Met zo veel kamers en goud moet er heel wat gestofzuigd en gepoetst worden. Dat klopt, maar een freule stofzuigt en poetst niet. Daar wordt haar jurk vies van en raakt haar haar van in de war. De meeste freules hebben daar personeel voor in dienst. Dienstmeisjes om te poetsen, koks om eten te bereiden en butlers om te bedienen. Freule Fleur heeft geen personeel. Dat vindt ze maar lastig. Ze wordt nerveus van mensen die de hele dag om haar heenlopen, druk in de weer met stofdoeken, poetslappen en lawaaierige stofzuigers. Ze is het liefst alleen. Daarom is ze ook nooit getrouwd. Ze moet er niet aan denken! De hele dag een man om je heen die smakt tijdens het eten en snurkt in zijn slaap. Nee, ze is heel gelukkig in haar grote, stoffige huis. Samen met haar kat Millie.

Millie is net als Fleur heel deftig. Ze slaapt op een fluwelen kussen en eet haar eten van een porseleinen bordje. Ze lust alleen brokjes met kreeftsmaak. Dat is heel duur. Muizen

vangt ze niet. Die vindt ze eng. Bovendien moet ze dan achter die vieze beesten aanrennen en Millie heeft een hekel aan rennen. Ze loopt, of liever gezegd, trippelt met kleine stapjes, heel elegant met haar neus in de lucht en haar staart recht omhoog. Zo laat ze zien dat ze zichzelf heel belangrijk vindt. Het is wel een beetje raar gezicht dat haar dikke buik met iedere stap heen en weer schommelt en bijna de grond raakt.

Het maakt Fleur niet uit dat Millie te dik is. Ze is zelf ook niet de slankste. Dat komt door al de taartjes die ze eet.

Vandaag heeft ze nog niets gegeten. Ze heeft zelfs geen muntthee met honing gedronken. Daar is ze veel te nerveus voor. Het is een belangrijke dag en dat komt allemaal door haar oudtante, Lady Dorothy Doghouse Catlitter. Ze was net als Fleur van Adel. Een Countess om precies te zijn. Dat is Engels voor Gravin, wat bijna hetzelfde is als een freule. Lady Dorothy woonde in een kasteel in Engeland. Net als Fleur helemaal alleen. Als kind ging Fleur wel eens met haar vader en moeder bij haar tante op bezoek. Dan kreeg ze

muffe koekjes en lauwe kopjes thee.

Fleur vond Lady Dorothy maar een gek mens, mager als een lat met haar neus in de lucht en haar mondhoeken naar beneden, alsof ze altijd chagrijnig was.

Fleur had al jaren niets meer van haar gehoord tot er verleden week een meneer uit Engeland bij haar langskwam. Hij vertelde dat lady Dorothy overleden was. Honderdentien werd ze. Hij had ook iets voor Fleur meegebracht. Een ring en niet zomaar eentje. Het was de wereldberoemde Blauwe druif, de duurste ring van de wereld. De ring heet zo omdat hij een blauwe edelsteen heeft in de vorm

van een grote druif. Het ding is foeilelijk, maar wel miljoenen waard.

Fleur was heel verrast dat Lady Dorothy de ring aan haar geschonken had. Zo goed gingen ze niet met elkaar om. Volgens de meneer kwam dat omdat zij het nog enige levende familielid was.

De volgende dag kreeg Fleur allemaal telefoontjes van journalisten die de duurste ring van de wereld graag wilden zien. Er waren ook mensen van de televisie bij. Om niet dagenlang vreemde mensen over de vloer te hebben besloot Fleur om iedereen in één keer uit te nodigen. Dan kunnen ze een uur lang vragen stellen en filmpjes maken.

Nu is het bijna zover. Fleur staat in de keuken en zet voor wel honderd gasten muntthee. Ze heeft ook meer dan honderd kleine taartjes gekocht zodat iedereen iets lekkers te snoepen heeft.

Fleur veegt puffend het zweet van haar voorhoofd. Theezetten voor zoveel gasten is zwaar werk. Had ze nu maar een huishoudster die haar kon helpen.

Wanneer de thee klaar is loopt ze nog snel even naar de salon om de ring een laatste poetsbeurt te geven. Hij moet blinken als een spiegel als de journalisten hem komen bewonderen.

Ze buigt zich over de tafel om hem te pakken. Verbaasd ziet ze dat hij verdwenen is. Alleen het kistje ligt er nog.

Fleur krijgt een kleur van schrik. 'Hij zal toch niet gestolen zijn?!'

Haastig doorzoekt ze de hele kamer.

Op de gang klinkt gerinkel van metaal over de marmeren vloer.

Het is de ring. Millie tikt hem als een voetballer voor zich uit.

'Niet doen malle poes,' roept Fleur. 'Zo gaat hij stuk!'

Millie is veel te eigenwijs om naar Fleur te luisteren. Ze geeft de ring een mep en rent er achteraan.

Fleur probeert de ring te pakken. Voorover gebogen met haar armen voor zich uitgestrekt rent ze achter Millie aan. Millie denkt dat Fleur een spelletje met haar wil spelen en gaat steeds harder rennen. De ring tikt ze tussen haar voorpoten de gang door op weg naar het washok. Het ding stuitert over de harde vloer. Tik! Tak Tok! Millie slaat de ring tegen de drempel waardoor hij opstuit en midden in de kattenbak belandt die naast de wasmachine staat.

Het spelletje is meteen afgelopen.

Fleur rent hijgend het hok binnen. 'Foei, foei, foei, stoute kat!' moppert ze. 'Dat is geen speelgoed. Die ring is heel veel geld waard!'

Millie kijkt naar de ring die tussen de drollen ligt. 'Dat vieze ding veel geld waard? Laat me niet lachen. Er zit poep aan!' Ze strekt haar pootjes en trippelt rustig het washok weer uit.

Voordat Fleur de ring uit de kattenbak kan pakken wordt er aangebeeld.

Een meneer in een net pak staat met een koffertje in zijn hand voor de deur. Fleur ontvangt hem met een vriendelijke glimlach.

'Komt u binnen. U bent de eerste.'

De man begrijpt haar niet. 'De eerste. Voor wat?'

'Om de ring te bekijken natuurlijk. U bent toch journalist?'

De man schudt zijn hoofd. 'Nee, ik ben van de bank.'

'Welke bank?' vraagt Fleur. 'Die in de salon of in de huiskamer?'

De man weet niet goed of Fleur een grapje maakt.

'De bank van het geld. U heeft een probleem.'

Fleur is verbaasd. Ze heeft nooit problemen. Haar leven is alleen maar leuk.

'Het gaat om uw geld', zegt de man ernstig.

'Mijn geld?' vraagt Fleur. 'Wat is daar mee?'

'Het is op.'

Fleur gelooft de man niet.

'U maakt zeker een grap. Ik heb geld zat.'

'U hád geld zat, maar nu niet meer.'

De man opent zijn koffertje en haalt er een rol papier uit. Hij rolt het papier door de lange gang naar binnen. Pas helemaal aan het eind van de gang is het uitgerold. Fleur ziet dat er allemaal bedragen op staan. De man wijst op het eerste bedrag op de lijst.

‘Dit is het geld dat uw over-overgrootvader tweehonderd jaar geleden bij ons gestort heeft’. Hij loopt langs het papier de gang binnen. ‘In al die jaren is er alleen maar geld van de rekening gehaald en er is niets bijgekomen’.

Fleur loopt achter de man aan. Ze passeert een lijst met duizenden bedragen die steeds kleiner worden. Halverwege staat een grote rode nul. Daarna gaat de lijst verder. De bedragen zijn nu rood en lopen weer op. Onderaan staat een bedrag van een miljoen euro. Fleur begrijpt er helemaal niets van.

‘Waarom zegt u dat ik geen geld meer heb? Er staat nog een miljoen euro op mijn rekening!’

De man kijkt haar met kille ogen aan.

‘U staat in het rood, freule. Die miljoen euro moet u ons terugbetalen.’

Fleur wordt bleek van schrik. ‘Wat?!’

De man legt uit.

‘U heeft krediet van ons gekregen. Dat betekent dat u geld van de bank mocht uitgeven. De limiet is nu bereikt. Het is op. U krijgt niets meer.’

Freule Fleur wordt een beetje duizelig. Roodstaan? Krediet? Limiet? Het zijn woorden die ze nog niet eerder gehoord heeft. Ze heeft zich daar ook nooit zorgen om hoeven maken. Geld was geen probleem. Het was er altijd gewoon.

De man heeft nog een verrassing voor haar.

‘Als u niet binnen een week betaalt, nemen wij uw huis in beslag.’

Hij zegt het zonder gevoel, alsof hij een patatje-mèt bestelt.

Fleur moet tegen de muur leunen om niet om te vallen. Haar onderlip begint te trillen.

‘Maar hoe moet het nu verder? Zonder geld kan ik niets kopen en zonder huis moet ik op straat leven.’

De man haalt ongeïnteresseerd zijn schouders op.

‘Dat is uw probleem. Daar heb ik niets mee te maken.’

Millie is ondertussen de hal binnengelopen. Nieuwsgierig gaat ze naast de man zitten. Die krijgt voor het eerst iets van een glimlach rond zijn mond.

‘Wat ben jij een leuke poes.’

De man strekt zijn hand naar Millie uit om haar over haar kop te aaien. Millie vertrouwt hem niet. Zijn ogen zijn zo koud als ijs en zijn hand komt zo snel dichterbij dat het lijkt of hij haar een klap wil geven. Met veel geblaas krast ze in zijn vinger.

‘AAUUUUUUWWW!’

De man trekt zijn hand geschrokken terug.

Millie krast hem nog een keer. Nu in zijn enkel. De man wordt doodsbang.

‘Dat is geen poes, maar een monster!’

Hij rent snel naar buiten.

‘U krijgt een week om ons terug te betalen’, roept hij naar Fleur, ‘anders is dit huis van de bank!’

